

Svanen.

(J.L. Runeberg)

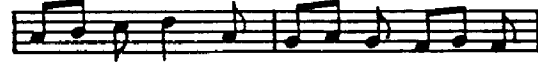
F. A. Ehrström

1. Från molnens pur-pur-stänkta rand Sjönk

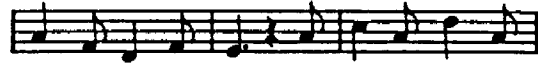
sva-nen lugn och säll Och sat-te sig vid

äl - vens strand Och sjöng en ju - ni -

kväll. Om Nor-dens skön-het var hans sång Hur

glad dess him-mel är, hur da-gen glöm-mer

nat - ten lång Att gå till vi - la där.

2. Hur skuggan där är djup och rik Inunder björk och al; Hur guldbestrålad varje vik Och varje bölja sval. Hur ljuvt, oändligt ljuvt det är Att äga där en vän; Hur troheten är hemfödd där Och längtar dit igen.

3. Så ljud från våg till våg hans röst, Hans enkla lovsång då; Och snart han smög mot makans bröst Och tycktes kväda så: Vad mer, om än din lovnads dröm Ej sekler tälja får? Du älskat har på Nordens ström, Och sjungit i dess vår.

1. Halk' illan ruskon auerman Käy lento joutsenen, Se laskee virran hopeaan Ja soutaa laulellen. Se lauloi: "Auvo taivainen On armas Suomenmaa, Sen päivä käyden levollen Yökäudet unhoittaa."

2. Ja varjon siellä runsahan luo koivut tuuheet, On kultaa peili lähdelman ja aallot vilppahat. Sen onpi onni kallehin Ken siellä rakastaa; Sielt' onpi usko syntyisin Se sinne kaihoaa!"

3. Niin kaikui laulu kiitän Yl'aaltoin siintävään, Ja joutsen armaan rinnallen Nyt sousti, lauloi näin: "Vaikk' on sun elos' unelma niin lyhyt, riittää se, Sä lemmit Suomen lähdellä, Sä lauloit Suomelle:"